

de Rechtspraak

Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden

Mevrouw Maria Barbier-Vennema
5 Avenue Pierre Laurent
14530 Luc sur Mer
France

President

bezoekadres
Walburgstraat 2-4
6811 CD Arnhem

correspondentieadres
Postbus 9030
6800 EM Arnhem

t (088) 361 81 81

www.rechtspraak.nl

datum 28 juli 2016
contactpersoon M. Dol
e-mail m.dol@rechtspraak.nl
ons kenmerk FW/LH/280716
onderwerp uw brief d.d. 20 juli 2016

Geachte mevrouw Barbier-Vennema,

In goede orde ontving ik uw brief van 20 juli 2016.

Met uw brief vraagt u mijn aandacht voor uw bij het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden aanhangige zaak tussen M. Barbier-Vennema (appelante) tegen R. Vellinga en J. Vennema (geïntimeerden). Deze zaak (bij het gerechtshof geregistreerd onder zaaksnummer 200.167.690) betreft een door u ingesteld hoger beroep tegen een vonnis van 4 december 2013 van de rechtbank Gelderland.

In uw brief schrijft u dat u mij - bij afwezigheid van uw advocaat - op de hoogte wilt brengen dat in voormelde zaak van belang is dat een testament van uw vader is vervalst. Voorts stelt u voor dat wij elkaar zo spoedig mogelijk ontmoeten om de door u als delicaat omschreven situatie in aanwezigheid van uw advocaat en echtgenoot te behandelen.

Tot mijn spijt kan ik - als president van het gerechtshof - u in deze kwestie op geen enkele manier van dienst zijn. Krachtens de wet (artikel 23 Wet op de rechterlijke organisatie) is het mij als voorzitter van het gerechtshof **niet** toegestaan te treden in de procesrechtelijke behandeling van, de inhoudelijke beoordeling van alsmede de beslissing in een concrete zaak. Uitsluitend de met de behandeling en beoordeling van uw zaak belaste raadsheren van het gerechtshof zijn bevoegd om in deze zaak te oordelen.

Voorts kunt u - als partij in een procedure bij het gerechtshof - uitsluitend met tussenkomst van uw advocaat (via het procesrecht) proceshandelingen verrichten. Nu uw brief zonder tussenkomst van uw advocaat en ook overigens niet conform de regels van het procesrecht naar het gerechtshof is gestuurd, zal deze geen onderdeel worden van vorenbedoelde procedure. Ik adviseer u in overleg te treden met uw advocaat teneinde de juiste weg te bewandelen om het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden te informeren over de relevante nieuwe feiten en/of omstandigheden.

Hoogachtend,

A.R. van der Winkel

de Rechtspraak

Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden

datum 28 juli 2016
kenmerk FW/LH/280716
pagina 2 van 2

Mevrouw Maria Barbier-Vennema
5, Avenue Pierre Laurent
14530 Luc sur Mer
Frankrijk

T 00 33 663 06 41 94
E mrbarbier@sfr.fr

PERSOONLIJK:

President en Voorzitter van het Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden
de heer mr. A.R. van der Winkel

Uitsluitend verzonden per E-mail m.dol@rechtspraak.nl

Datum : 12 januari 2017
Onderdeel : Bestuur
Uw kenmerk : FW/LH/280716
Onderwerp : Erezaak

Edelgrootachtbare heer van der Winkel,

Bij dezen geef ik gevolg aan Uw hierboven vermelde brief van 28 juli 2016 om U op de hoogte te brengen dat ik Uw advies heb opgevolgd *“in overleg te treden met mijn advocaat teneinde de juiste weg te bewandelen om het Gerechtshof Arnhem – Leeuwarden te informeren over”* het rapport van de wetenschapper de heer J.P. Rembarz die zonder voorwaarde bewijst dat de minuut van mijn vaders Testament d.d. 15 januari 2009 een vervalsing is.

Ik breng U in herinnering dat de vervalsing op meerdere manieren is bewezen en dat deze vervalsing zo goed als zeker kan worden beschouwd.

Aangezien het om een nalatenschap gaat, is het duidelijk dat de verdeling van deze nalatenschap niet op de basis van een vervalst Testament kan worden opgesteld. Dientengevolge het bewijs te hebben dat een Testament werd vervalst is een relevant nieuw feit waarvan de gevolgen aanmerkelijk zijn.

Ondanks meerdere pogingen en de toezending van meerdere Akten aan het Hof – waarvan de eerste, expertiserapport inbegrepen, zonder meer werd geretourneerd - moet ik helaas constateren dat *“de juiste weg”* zoals U het in Uw brief schrijft, niet bestaat. In ieder geval hebben wij deze weg niet gevonden want het Gerechtshof heeft tot op de dag van vandaag nog steeds geen kennis genomen van het rapport van de heer Rembarz.

Het idee was de nietigheid van mijn vaders Testament d.d. 15 januari 2009 – wat vanzelf spreekt – te verkrijgen, de toegang tot het eerdere Testament te verkrijgen - van 7 oktober 2004 - en alle berekeningen te herzien om bij het pleidooi coherente becijferingen voor te leggen. Dit is niet teveel gevraagd aan de Justitie na 7 jaar verplicht procederen!

Feitelijk is *“de juiste weg”* die mij werd voorgesteld de gewone weg voor nieuwe feiten - relevant of niet – die eruit bestaat

- te moeten wachten dat een datum voor het pleidooi - op 30 januari a.s. - is besloten
- het expertiserapport als productie voor de datum 15 januari a.s. toe te zenden
- rustig op het pleidooi te wachten.

Op 30 januari a.s. zullen wij dus alleen maar over het vervalste Testament discuten en niet over de berekening van de verdeling. Het feit ontferd te zijn of niet maakt een groot psychologisch en economisch verschil.

Deze tijdverspilling is betreurenswaardig want

- Enerzijds is een Testament vervalsen een ernstig delict
- En anderzijds zijn rechterlijke beslissingen, waarvan het doel is een delict te dekken ook ernstige delicten en in dit dossier zouden er best kunnen zijn.

Wanneer er sprake is van een oplichterij, dan is dat voor een simpele ziel zoals ik dringend het te stoppen. Een simpele diefstal van enkele Euro's in een winkel wordt onmiddellijk zwaar bestraft, maar hier voor tientallen duizenden Euro's gebeurt er niets...

Dus uiteindelijk geeft dit alles een zeer slecht beeld van het functioneren van de magistratuur. Een functioneren dat artikel 1 van de Grondwet belachelijk maakt - tot nu toe verplicht de Nederlandse magistratuur mij concreet een vervalst Testament als geldig te accepteren - en die de slachtoffers tot wanhoop brengt.

Ik heb prima begrepen dat U krachtens artikel 23 RO niet in een concrete zaak kunt treden, niettemin weet ik heel goed dat U de verplichtingen kent die artikel 162 Sv ten laste van U komen.

Dus vraag ik U met klem hiervan goed gebruik te maken: het eenvoudigst is zich in alle omstandigheden altijd aan de Wet te houden. Als vanaf het begin deze regel had geprevaleerd dan zou de situatie vandaag voor iedereen minder ingewikkeld zijn.

Met de meeste hoogachting verblijf ik,

Mevrouw Maria Barbier-Vennema.

Gerechtshof
Arnhem – Leeuwarden

Aan mw. M. Barbier-Vennema
5, Avenue Pierre Laurant
14530 Luc Sur Mere

President

FRANKRIJK

bezoekadres
Walburgstraat 2-4
6811 CD Arnhem

correspondentieadres
Postbus 9030
6800 EM Arnhem

t (088) 361 81 81

www.rechtspraak.nl

datum 2 februari 2017
contactpersoon M. Dol
e-mail m.dol@rechtspraak.nl
ons kenmerk FW/MD 020217
onderwerp In antwoord op uw brief van 12 januari 2017

Geachte mevrouw Barbier-Vennema,

Dank voor uw brief d.d. 12 januari 2017.

In uw brief verwijst u naar onze eerdere correspondentie in de zaak Barbier/Vellinga Vennema, bij het gerechtshof geregistreerd onder zaaksnummer 200.167.690. Naar aanleiding van deze briefwisseling heeft u door tussenkomst van uw advocaat via het procesrecht stukken in het geding gebracht.

Thans verzoekt u mij om op de voet van artikel 162 Wetboek van Strafvordering aangifte te doen van de verdenking van een strafbaar feit. Daartoe zal ik niet overgaan.

Indien u meent dat er sprake is geweest van een strafbaar feit kunt u daarvan zelf bij de politie aangifte doen. De politie kan in uw strafrechtelijke aangifte vervolgens aanleiding zien voor een opsporingsonderzoek. De Officier van justitie beslist daarna over een eventuele vervolging. Het is tenslotte aan de rechter om te oordelen of een verdachte in een strafzaak moet worden veroordeeld.

In afwijking van voormelde hoofdregels is de wet (artikel 162 Sv) bepaald dat een rechter - onder omstandigheden - aangifte moet doen van bepaalde misdrijven waarvan hij 'in de uitoefening van hun bediening' kennis krijgt. Het gaat bij het gerechtshof dan om bijvoorbeeld om een ambtsmisdrijf dat tijdens de behandeling van een aanhangige zaak bij het gerechtshof bekend wordt. Ik meen dat daarvan in deze kwestie geen sprake is.

Hoogachtend,

A.R. van der Winkel

Drs. Ir. M.R. Barbier
5 Avenue Pierre Laurent
14530 Luc sur Mer
Frankrijk

T + 33 663 06 41 94
E mrbarbier@sfr.fr

PERSOONLIJK:

President en Voorzitter van het Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden
de heer mr. A.R. van der Winkel

Postbus 9030
6800 EM Arnhem

Uitsluitend verzonden per E-mail m.dol@rechtspraak.nl

Datum : 22 februari 2017
Onderdeel : Bestuur
Uw kenmerk : FW/MD 020217
Onderwerp : Erezaak

Edelgrootachtbare heer van der Winkel,

De inhoud van Uw brief van 2 februari jl. net als de inhoud van het Arrest van 7 februari 2017 in de zaak Barbier/Vellinga-Vennema bij het Gerechtshof geregistreerd onder zaaknummer 200.167.690 is verbazend.

Weest U gerust, ik heb best begrepen dat U niet in de procesrechtelijke behandeling van een zaak treedt, maar dat Uw taak is de kwaliteit van de rechterlijke beslissingen en het verloop van de procedures t.g.v. de burger te verzekeren.

Ik ga U dus spreken over de juridische kwaliteit van de rechterlijke beslissingen in deze zaak.

Het dossier 200.167.690 heeft twee particulariteiten:

- De eerste is dat in de afwikkeling van de verdeling niet het door de erflater ondertekende Testament van 15 januari 2009 in rekening is genomen
- De tweede is dat **iedereen het weet**. Met iedereen wil ik zeggen de politie, het OM, de Rechtbank en het Gerechtshof. Dit punt niet erkennen zou erop neer komen het idee te accrediteren dat al deze staatsdienaren weinig onderscheidingsvermogen hebben, wat volgens mij het geval niet is.

Om een verdeling vast te stellen is het Testament **een essentieel stuk dat geldig moet zijn**. In een Rechtsstaat, wanneer er twijfels over de wettigheid van een Testament bestaan, dan wordt er een deskundig onderzoek ingesteld. Dat voor iedereen eenvoudig, efficiënt en niet duur is.

Het feit wel of niet een deskundig onderzoek uitvoeren, leidt naar 4 situaties:

		TESTAMENT	
		<u>WAAR</u>	<u>ONWAAR</u>
<u>Deskundig onderzoek -></u>	JA	SITUATIE 1	SITUATIE 3
	NEE	SITUATIE 2	SITUATIE 4

Ik stel U voor met mij de gevolgen te bekijken die uit deze 4 situaties voortvloeien:

- **Situatie 1:**
Behalve de kosten wordt niemand benadeeld.
- **Situatie 2:**
Gelukkig! Niemand wordt benadeeld.
- **Situatie 3:**
Het deskundig onderzoek verandert het lot van het slachtoffer. Het is waar dat dit ook het lot van de vervalser verandert, maar **dat de dader van een delict is bestraft, verstoort niet de openbare orde.**
- **Situatie 4:**
De afwezigheid van een deskundig onderzoek veroorzaakt een slachtoffer dat noodzakelijkerwijs wordt benadeeld, **hetgeen de openbare orde verstoort.**

Het schema hiervoor - dat rekening houdt met de gevolgen wel of niet een onderzoek te beslissen - is zeer nuttig voor degene die moet beslissen. Het staat toe zich de goede vragen te stellen en een **rationele keus** te maken.

Moet het risico worden genomen een onnuttig onderzoek uit te voeren of het risico nemen iemand door een ander te laten beroven? Het antwoord is vanzelfsprekend, de kosten voor een deskundig onderzoek - die ten laste van de aanvrager kunnen worden genomen – zijn in vergelijking met een mogelijke beroving onbelangrijk.

De doelgerichtheid van de Wet is de burger te beschermen. Dientengevolge **in geval van twijfel behoort een kwaliteitsrecht de twijfel op te heffen**, hetgeen er noodzakelijkerwijs toe leidt te beschouwen dat voor een legitimaris de uitvoering van een deskundig onderzoek op zijn vraag - eventueel op zijn kosten - een legitiem recht is. Hoe zou een Rechtsstaat anders kunnen beweren de rechten van de burgers te respecteren?

In het particuliere geval van mevrouw Barbier ontnemt dit gelaakte document haar van een inherent recht aan de mens, dat van haar ouder erven. Haar dit deskundig onderzoek weigeren is dus een loutere schending van de mensenrechten en **de mensenrechten schenden is precies waar het hof al sinds 3 jaar mee bezig is**. Mevrouw Barbier zou nog kunnen begrijpen dat de politie de tijd niet

heeft om het te doen, maar kan niet begrijpen dat de vrijheid haar wordt ontnomen het zelf te doen.

In dit dossier leiden inderdaad vier verschillende benaderingen naar eenzelfde vanzelfsprekendheid: een akkoord tussen de enige erfgename en de notaris is tot stand gekomen om mevrouw Barbier een testament voor te leggen dat niet het door de erflater ondertekende Testament is.

○ **Eerste benadering:**

Toen de erflater in 2009 zijn Testament – T0 – heeft ondertekend, kreeg hij het Afschrift – A0 – tot zijn beschikking, welk A0 bij zijn overlijden tot beschikking van de “enige erfgename” kwam, aangezien de notaris tijdens de zitting bij de Kamer voor het Notariaat heeft bevestigd de “enige erfgename” niet van een fotokopie te hebben voorzien.

In de bij de Rechtbank ingediende Akten heeft “de enige erfgename” i.p.v. A0 voorzien van

- T3 in 2010 en 2011 een niet ondertekend en alleen op één bladzijde geparafeerd kladblaadje
- T4 in 2012 een “Afschrift” waarvan het nu zeker is dat de parafen op bladzijde 2, 3 en 4 niet het handschrift van de notaris zijn.

Het was pas in 2013 dat T5 mevrouw Barbier door de notaris als een scan van de in haar kluis gearchiveerde “minuut” werd voorgelegd.

De tekst van deze 3 documenten is weliswaar gelijk, maar mevrouw Barbier merkt op dat indien de tekst van T5 inderdaad de tekst van T0 is, dan had A0 i.p.v. T3 en T4 moeten worden ingediend, aangezien de tekst van A0 ook noodzakelijkerwijs gelijk aan deze 3 documenten is.

Waarom heeft mevrouw Vennema c.s. het niet gedaan?

Dit zijn antwoorden op zeer eenvoudige vragen die naar rechterlijke beslissingen van goede kwaliteit leiden. De enige logische reden die inderdaad deze vrij geriskeerde voorkeur kan uitleggen is dat de tekst van A0 niet gelijk aan de drie andere documenten is, hetgeen mevrouw Barbier ertoe leidt te bevestigen dat er sprake is van vervalsing omdat als er geen vervalsing is, dan zou het gedrag van de “enige erfgename” absurd zijn.

Absurditeiten zonder controle accepteren, is een Gerechtshof onwaardig.

In het Arrest van 7 februari 2017 - § 2.7 - heeft het Gerechtshof trouwens volkomen gelijk de voorwaardelijke wijs te gebruiken, **want het gedrag van de enige erfgename is volkomen rationeel: A0 schikt haar niet en zij regelt het probleem dus op haar eigen manier.**

Daarentegen is de gevolgtrekking van het hof onjuist, omdat niets het hof toestaat te beschouwen dat de tekst van T5 inderdaad de tekst van T0 is als het hof niet uitlegt waarom T3 en T4 i.p.v. A0 werden ingediend, omdat het verschaffen van T3 en T4 met zekerheid precies aanwijst dat de tekst van A0 niet dezelfde is.

- T3 en T4 werden bij de Rechtbank ingediend, dat is een feit.
- T3 is een kladpapier, dat is een feit.
- Drie van de vier parafen op T4 werden nagebootst, dat is een feit.
- Een notaris kan alle bladzijden – behalve de laatste – van een Testament wijzigen, dat is zo’n gemakkelijke mogelijkheid en is dus ook een zeer belangrijk feit, zo niet het belangrijkste feit in afwezigheid van getuigen.

Door in haar beredenering hoogst belangrijke feiten aan de kant te schuiven, kan een Gerechtshof niet van kwaliteitswerk voorzien.

Logische en eerlijke mensen die met al deze feiten rekening houden, kunnen minstens de echtheid van de “minuut” in twijfel hebben getrokken. Een “minuut” die in 2013 chronologisch gezien best een regularisatie van T3 en T4 kan zijn. Had de notaris een andere keus na T1 – die logischerwijs al een vervalsing is - vrijwillig te hebben geaccepteerd?

Feitelijk het Gerechtshof

- Gaat of van het postulaat uit dat alle zeggen van een notaris onbetwistbaar is
- Of veel erger beschouwt dat als de vervalsing d.m.v. een schijnbaar authentieke Akte is geregulariseerd, dan hoeft iemand - wiens redenen hem aansporen een “Afschrift” met nagebootste parafen in te dienen - hiervoor geen rekenschap af te leggen.

Weliswaar houden bepaalde landen een identieke redenering door te beschouwen dat als een verkrachter met zijn slachtoffer trouwt niet vervolgd hoeft te worden, maar dit soort landen zijn niet een te volgen voorbeeld. Eerlijke mensen dienen geen document in waarop zij de parafen hebben nagebootst, dus vervalsers en verkrachters dienen voor hun daden worden bestraft.

○ **Tweede benadering:**

Via de Kamer voor het Notariaat heeft mevrouw Barbier een fotokopie van de door de notaris gearchiveerde “minuut” kunnen krijgen en zij heeft deze fotokopie door de wetenschap de heer Rembarz laten onderzoeken.

De heer Rembarz concludeert niet alleen dat de door de notaris voorgelegde “minuut” niet alle kenmerken van een bewezen echtheid verenigt. Hij voorziet ook van fotografieën, van precieze kleurmetriek en afmetingen zoals:

Bladzijde expertise rapport	Bladzijde van het Testament	Tekstbreedte Precisie 1µm	Ruimte tussen de regels
Bladzijde 28	bladzijde 1	153,25 t/m 153,26 mm	5,11 mm
Bladzijde 29	bladzijde 2	constant 151 mm	5,10 mm
Bladzijde 30	bladzijde 3	151,25 t/m 151,26 mm	5,11 mm
Bladzijde 31	bladzijde 4	153,51 t/m 153,54 mm	5,12 mm

Deze verschillen zijn d.m.v. fotografieën visueel op de voorgrond geplaatst.

Duidelijker kan het niet: een document waarvan de vier bladzijden de ene na de andere vanaf eenzelfde numerieke file werden geprint **kan niet zulke belangrijke discordanties geven**. Iedere waarnemer kan ook met het blote oog constateren dat bladzijde vier van het document een grijzere tint heeft dan de andere bladzijden. Om welke reden?

Het expertiserapport van de heer Rembarz richt zich tot een logische en eerlijke waarnemer en is bijzonder duidelijk en sprekend.

Zijn gevolgtrekkingen zijn zonder enige voorwaarde.

De heer Rembarz zelf is een beëdigd expert bij het Gerechtshof van Chambéry en bij de Verenigde Naties geaccrediteerd. Hij is vicepresident van de Internationale Academie van Schrift- en Documentenexperts. Het spreekt vanzelf dat hij in alle onafhankelijkheid werkt en dat hij er geen enkel belang bij heeft zijn reputatie op het spel te zetten om mevrouw Barbier - die hij helemaal niet kent - te behagen. Hij werd van tevoren betaald, dus er is geen sprake van partijdeskundige, die partijdig zou zijn.

Mevrouw Barbier heeft mevrouw Vennema c.s. en de notaris officieel in een brief van 23 september 2015 voorgesteld een expertise van de “minuut” van het Testament van de heer Vennema op eigen kosten te laten maken. Zij hebben alle drie geweigerd. Het is dus onterecht te zeggen dat zij hierin niet werden betrokken: **zij willen vooral geen onderzoek**. Heel eenvoudig zeggen “*Ik betwist*” is bovendien niet voldoende zonder een argumentatie te onderbouwen. Om geloofwaardig te zijn moet mevrouw Vennema c.s. een tegenexpertise leveren.

Anders gezegd: mevrouw Vennema c.s. en de notaris hebben **de mogelijkheid gehad vrijwillig hun te goeder trouw aan te tonen**, wat zij niet hebben gedaan. Bij het lezen van het expertiserapport kan iedereen begrijpen waarom.

Tenslotte is de stelling van het hof in paragraaf 2.6 “*Het hof ziet evenwel geen aanleiding de bevindingen van **deze** deskundige over te nemen*” verbazend.

Dit betekent:

1. Dat het hof de hulpmiddelen miskent waarover de Nederlandse Wetenschappelijke Politie beschikt die logischerwijs bekwaam is als haar equivalent in Frankrijk
2. Dat het hof niet weet dat de fysische record van de file Word het spoor behoudt van alle toevoegsels of alle geschrapte teksten waarvan de computer het voorwerp is geweest en die de deskundigen van de Nederlandse Wetenschappelijke Politie in staat zijn terug te vinden
3. Dat het hof negeert dat de print van deze file thans – rekening gehouden met het expertiserapport van de heer Rembarz – geen kans heeft de door de notaris gearhiveerde “minuut” te overlappen.

De rechterlijke kwaliteit kan de voortgang van de Wetenschappelijke Politie niet negeren en alle het hof voorgelegde informatie te controleren is noodzakelijk in het beroep van een

rechter die zich in geen geval kan toestaan een bevestiging voor goede munt aan te nemen wat ook maar de hoedanigheid van de persoon is die hem van de informatie voorziet. Alle geoorloofde middelen moeten worden gebruikt om de waarheid te ontdekken.

○ **Derde benadering:**

In productie no. 1 heeft mevrouw Barbier onsamenhangendheden onderstreept tussen

- het "Testament" zelf
- de brief van 14 januari 2009 aan de heer Vennema waarin de notaris de bijzonderheden van sommige clausules in zijn Testament uitlegt
- het Codicil van 16 juni 2001
- en het Codicil van 23 februari 2009.

In het bijzonder heeft mevrouw Barbier uitgelegd dat

1. het absurd is in een Testament alle eerdere wilsbeschikkingen te herroepen behalve het Codicil van 16 juni 2001 om dit Codicil in dezelfde clause van de inhoud te legen
2. het absurd is het Codicil van 23 februari 2009 dat mevrouw Vellinga benoemt aan de Akte van Boedelbeschrijvingen te hechten, omdat zij is geacht in het ondertekende Testament benoemd te zijn
3. een aandachtige lezing van de brief van de notaris op 14 januari 2009 laat het door de notaris voorgestelde concept denken dat de benoemde executeur de heer Landhuis is en niet mevrouw Vellinga. Als deze lezing voor waar wordt gehouden dan leggen alle anomalieën zich uit.

Is mevrouw Vellinga eigenlijk wel in het door de heer Vennema ondertekende Testament van 15 januari 2009 benoemd? Waarschijnlijk niet want de heer Vennema had op 23 februari 2009 zijn volle verstand en hij heeft haar in zijn Codicil benoemd...zonder te weten dat deze benoeming sinds 2003 in een Codicil niet meer geldig was.

Nogmaals, door het aantal onsamenhangendheden te verminderen, wordt de rechterlijke kwaliteit verbeterd.

○ **Vierde benadering:**

In de voorgelegde Akte op 22 december 2016 bij het Gerechtshof produceert mevrouw Barbier bij wijze van voorbeeld 9 van de 80 SMS die zij heeft ontvangen, waarin mevrouw Vennema haar zuster uitdaagt de vervalsing van het Testament maar te bewijzen. Dit gedrag is veelzeggend:

- Als het Testament van de heer Vennema niet werd vervalst dan is een dergelijke uitdaging absurd, gevaarlijk zelfs
- Maar als het Testament wel werd vervalst dan kan er heel goed worden gesteld dat de machteloosheid van haar zuster mevrouw Vennema vermaakt. Wij moeten erkennen dat mevrouw Vennema zich niet zonder reden onkwetsbaar voelt.

CONCLUSIE:

Elk van deze benaderingen is op zichzelf voldoende om een redelijke twijfel te rechtvaardigen. De heer Vennema heeft zonder getuigen de notaris zijn laatste wilsbeschikkingen uitgedrukt, heeft zijn Testament zonder getuigen ondertekend...en hij is er niet meer om te getuigen.

Het is evenwel heel gemakkelijk vast te stellen of er wel of niet sprake is van vervalsing. Het voldoet de Wetenschappelijke Politie van Uw land een opdracht te geven om de computer van de notaris in beslag te nemen en alle originele documenten aan een expertise te onderwerpen.

Dat is wat er in de landen gebeurd waar het principe heerst dat alle burgers gelijk zijn voor de Wet.

Alle personen wier namen U in de brief van 20 juli 2016 werden verstrekt, hebben functies die een groot onderscheidingsvermogen vereisen en allen hebben een eed afgelegd. Het is verbazingwekkend te zien in welke situatie twee hebzuchtig vrouwen de Rechtbank en het Gerechtshof hebben gebracht.

○ De Rechtbank:

Een notarieel Testament is een authentieke Akte, d.w.z. dat het de hoedanigheid van een Akte van het Openbaar Gezag heeft.

Bij de Rechtbank T3 voorleggen is dus de rechters voor dwazen nemen, maar de stoutmoedigheid is wel de moeite waard, want de Rechtbank heeft niets gezien!

- Welingelicht dat T3 de door de Wet vereiste vormvoorwaarden niet respecteert doet de Rechtbank niets of eerder wel, de Rechtbank weigert een kopie van de "minuut" van het Testament aan het dossier - tussenvonnis van 19 december 2012 - toe te voegen.
- Welingelicht, net voor het definitieve vonnis dat 3 van de 4 parafen van T4 zichtbaar zijn nagebootst, antwoordt de Rechtbank in de brief van 22 mei 2014 dat *"zij niet van dienst kan zijn" ...*

○ Het Gerechtshof:

Het feit T3 en T4 bij de Rechtbank in te dienen i.p.v. A0 zet het Gerechtshof niet aan tot meer voorzicht. Ondanks het absurde gedrag van mevrouw Vennema c.s., de raad van een notaris en een expertiserapport dat verklaart dat 3 van de 4 parafen op T4 zijn nagebootst:

- Beschouwt het Gerechtshof op 9 maart 2015 en op 1 maart 2016 inderdaad dat er geen aanleiding is tot een expertise over te gaan en zonder proberen te begrijpen waarom T4 werd ingediend, verklaarde het hof dit document – met nagebootste parafen – geldig
- Sterker nog, in bezit van een zeer uitdrukkelijk expertiserapport beslist het hof evenwel geen aanleiding te zien de bevindingen van de deskundige over te nemen met de beweegreden dat de wederpartij hier niet in werd betrokken.
Is het nodig eraan te herinneren dat mevrouw Vennema c.s. parafen imiteert om rechten te doen gelden?

De feiten spreken voor zichzelf: de Rechtbank en het Gerechtshof offeren openlijk mevrouw Barbier en haar rechten op om de bescherming van de notaris te verzekeren. Geen deskundig onderzoek, dus geen vervalsing, dat is simpel en onafweerbaar.

Feitelijk zijn alle staatsdienaren op deze lijst in staat onze argumentatie te begrijpen. Allen weten dus dat er sprake is van vervalsing, allen weten dat **een deskundig onderzoek weigeren de notaris beschermt, d.w.z. dat voor iedere burger de Wet niet gelijk is.**

U bekleedt zelf één van de belangrijkste functies en wat in deze brief geschreven staat is U overigens volkomen bekend. U weet dus dat er niet sprake is van één strafbaar feit maar van meerdere en vooral dat **alle legitimarissen in Nederland zich potentieel in gevaar bevinden.**

In deze context is de inhoud van Uw brief van 2 februari jl. - vooral de derde alinea - verbazend: de werkelijkheid is totaal anders dan U zegt.

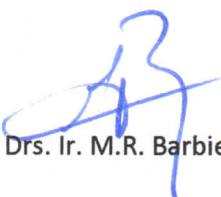
De paragraaf 2.8 in het Arrest van 7 februari 2017 is evenzeer verbazend.

Het hof gaat inderdaad onophoudelijk door mevrouw Barbier **te dwingen een vervalst Testament te accepteren**, door feiten en argumenten te negeren of die zij aanvoert onterecht teniet te doen en plotseling verklaart het hof haar nog een kans te geven om dwingend bewijs op te leveren... wat onmogelijk is zonder een completer deskundig onderzoek op de originele stukken.

In deze context waarin het Gerechtshof de waarheid opzettelijk hindert, is het heel erg moeilijk dit voorstel als echt oprecht op te nemen. Om haar oprechtheid aan te tonen moet het hof dit bewijzen door een deskundig onderzoek van alle originele stukken te bevelen.

Hoe dan ook, ik leef nog lang genoeg om een spannend - de werkelijkheid is buitengewoner dan de fictie - boek over deze affaire te schrijven met de Nederlandse magistratuur in de hoofdrol. Het is spijtig te moeten constateren dat Uw Gerechtshof niet tot de dienst van de gewone burger staat. Mijn plicht is dit te laten weten.

Met de meeste hoogachting verblijf ik,

Drs. Ir. M.R. Barbier.

Bijlagen:

Ter herinnering:

Uw brief van 2 februari 2017

Het Arrest van 7 februari 2017

Uw brief d.d. 02 02 2017

Aan mw. M. Barbier-Vennema
5, Avenue Pierre Laurant
14530 Luc Sur Mere

President

FRANKRIJK

bezoekadres
Walburgstraat 2-4
6811 CD Arnhem

correspondentieadres
Postbus 9030
6800 EM Arnhem

datum 2 februari 2017
contactpersoon M. Dol
e-mail m.dol@rechtspraak.nl
ons kenmerk FW/MD 020217
onderwerp In antwoord op uw brief van 12 januari 2017

t (088) 361 81 81

www.rechtspraak.nl

Geachte mevrouw Barbier-Vennema,

Dank voor uw brief d.d. 12 januari 2017.

In uw brief verwijst u naar onze eerdere correspondentie in de zaak Barbier/Vellinga Vennema, bij het gerechtshof geregistreerd onder zaaksnummer 200.167.690. Naar aanleiding van deze briefwisseling heeft u door tussenkomst van uw advocaat via het procesrecht stukken in het geding gebracht.

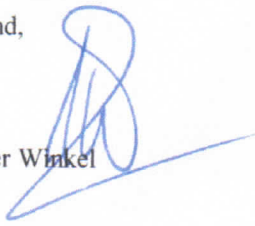
Thans verzoekt u mij om op de voet van artikel 162 Wetboek van Strafvordering aangifte te doen van de verdenking van een strafbaar feit. Daartoe zal ik niet overgaan.

Indien u meent dat er sprake is geweest van een strafbaar feit kunt u daarvan zelf bij de politie aangifte doen. De politie kan in uw strafrechtelijke aangifte vervolgens aanleiding zien voor een opsporingsonderzoek. De Officier van justitie beslist daarna over een eventuele vervolging. Het is tenslotte aan de rechter om te oordelen of een verdachte in een strafzaak moet worden veroordeeld.

In afwijking van voormelde hoofdregels is de wet (artikel 162 Sv) bepaald dat een rechter - onder omstandigheden - aangifte moet doen van bepaalde misdrijven waarvan hij 'in de uitoefening van hun bediening' kennis krijgt. Het gaat bij het gerechtshof dan om bijvoorbeeld om een ambtsmisdrijf dat tijdens de behandeling van een aanhangige zaak bij het gerechtshof bekend wordt. Ik meen dat daarvan in deze kwestie geen sprake is.

Hoogachtend,

A.R. van der Winkel

Arrest d.d. 07 02 2017

arrest

KOPIE

GERECHTSHOF ARNHEM-LEEWARDEN

locatie Arnhem

afdeling civiel recht

zaaknummer gerechtshof 200.167.690

(zaaknummer rechtbank Gelderland, locatie Arnhem 210333)

arrest van 7 februari 2017

in de zaak van

Maria Barbier-Vennema,
wonende te Luc-sur-Mer, Frankrijk,
appellante in het principaal hoger beroep,
geïntimeerde in het incidenteel hoger beroep,
hierna: Barbier,
advocaat: mr. R.A. van Huussen,

tegen:

1. **Rhea-Aline Vellinga,**
2. **Jantje Vennema,**
geïntimeerden in het principaal hoger beroep,
appellanten in het incidenteel hoger beroep,
beiden wonende te Leeuwarden,
hierna: Vellinga respectievelijk Vennema of (samen) Vellinga c.s. (enkelvoud),
advocaat: mr. F.P. van Dalen.

1. Het verdere verloop van het geding in hoger beroep

1.1 Het hof neemt de inhoud van het arrest van 1 maart 2016 hier over.

1.2 Het verdere verloop blijkt uit:

- de memorie van antwoord in het incidenteel hoger beroep;
- de pleidooien waarbij mr. Huussen heeft gebruik gemaakt van een pleitnotitie. Hierbij is akte verleend van het overleggen van:
- de stukken (producties 1-21) respectievelijk (producties 1-4) die bij brieven van 26 oktober 2016 en 18 november 2016 door Van Dalen namens Vellinga c.s. zijn ingebracht;
- de stukken (producties 14-18; een akte houdende overlegging producties en een begeleidende brief) die bij bericht van 24 november 2016 door Van Huussen namens Barbier zijn ingebracht;
- de stukken (producties 14-18 en begeleidende brief die bij bericht van 24 november 2016 door Van Huussen namens Barbier zijn ingebracht.
- de stukken (een akte houdende overlegging producties met producties genummerd 14-18 alsmede een eveneens akte houdende overlegging producties getiteld stuk met 1 bijlage) die bij bericht van 11 januari 2017 door Van Huussen namens Barbier zijn

ingebracht.

1.3 Barbier heeft de stukken voor het wijzen van arrest aan het hof overgelegd. Het hof heeft arrest bepaald.

2. De verdere motivering van de beslissing in het principaal en incidenteel hoger beroep

principaal hoger beroep

2.1 Het hof ziet aanleiding eerst grief a van Barbier in het principaal hoger beroep te bespreken. Deze grief betreft, kort gezegd, de vraag of de erflater op 15 januari 2009 is verschenen voor mr. I.C.A. Braun, als waarnemer van mr. L.B. Noordermeer, notaris te Barneveld, en bij notariële akte uiterste wilsbeschikkingen heeft gemaakt die onder meer inhouden herroeping van alle vroeger door hem gemaakte erfstellingen, de benoeming van Vennema tot zijn enige erfgename, de onterving van Barbier en de benoeming van Vellinga tot executeur.

2.2 In deze procedure is een kopie van een akte overgelegd die op 15 januari 2009 is verleden (verder: de akte) voor mr. I.C.A. Braun (verder: de notaris), als waarnemer van mr. L.B. Noordermeer, notaris te Barneveld, waarin de erflater, Klaas Vennema, uiterste wilsbeschikkingen heeft gemaakt die onder meer inhouden herroeping van alle vroeger door hem gemaakte erfstellingen, de benoeming van Vennema tot zijn enige erfgename, de onterving van Barbier en de benoeming van Vellinga tot executeur. Vellinga c.s. leggen aan hun stellingen en vorderingen ter zake van de afwikkeling van de nalatenschap deze akte ten grondslag. Barbier voert op grond van onderzoek dat zij heeft laten verrichten door het Nederlands Forensisch Onderzoeksbureau en door Rembarz en op grond van gedragingen van Vellinga c.s. aan dat deze akte een vervalsing is en niet kan dienen tot bewijs dat erflater de genoemde uiterste wilsbeschikkingen heeft gemaakt, zodat moet worden teruggevallen op een eerder door hem gemaakt testament. Zo begrijpt het hof de stellingen van Barbier. In haar betoog gaat Barbier niet uitdrukkelijk in op de vraag wie deze vervalsing heeft gepleegd.

2.3 Het hof oordeelt als volgt. Tussen partijen staat vast dat dit een kopie is van de akte die behoort tot het protocol van de notaris en daarmee een weergave van deze akte. Op deze akte is op de eerste pagina links boven vermeld 'No. 6806'. Dit nummer staat ook als repertoriumnummer op het inlichtingenformulier van het Centraal Testamenten Register, waarop als laatste een testament van de erflater verleden op 15 januari 2009 ten overstaan van de notaris is vermeld. Het hof gaat dan ook ervan uit dat dit het nummer is waaronder deze akte is ingeschreven in het repertorium van de notaris.

2.4 De akte is een geschrift dat het uiterlijk heeft van een authentieke akte en geldt als zodanig, behoudens bewijs van het tegendeel (artikel 159 lid 1 Rv). Uit de parlementaire geschiedenis voor het nieuwe bewijsrecht vloeit voort dat op degene die stelt dat een tekst of een gedeelte daarvan in een authentieke akte vals, dan wel vervalst is, de bewijslast daarvan rust (Parl. Gesch. nieuw bewijsrecht, p. 153). Daaromtrent merkte de minister destijds in de MvA II (t.a.p.) op: 'Wordt de echtheid van de tekst van een (onderhandse of authentieke) akte betwist, dan zal (...) ter motivering van die stelling in voorkomende gevallen eventueel een beroep worden gedaan op bepaalde onregelmatigheden in de tekst van die akte. Bij voorbeeld wanneer de tekst niet regelmatig of in etappes is of lijkt te zijn geschreven of

getypt, of niet-geparafeerde kanttekeningen of doorhalingen bevat. Onder die omstandigheden kan de rechter in bepaalde gevallen in die onregelmatigheden voldoende aanleiding vinden om voorshands — tot het tegendeel is bewezen — ervan uitgaan dat deze wijzigingen of toevoegingen eerst na de ondertekening in de tekst zijn aangebracht. Anderzijds, als niets in het uiterlijk van de tekst wijst op onregelmatigheden bij de totstandkoming van de akte en er ook geen andere omstandigheden bij de totstandkoming van de akte en er ook geen andere omstandigheden zijn die zulks aannemelijk maken, ligt het voor de hand dat dan degene die vervalsing stelt, die stelling zal hebben waar te maken.' (Parl. Gesch. nieuw bewijsrecht, p. 153 en 154). Het hof ziet mede gelet op het hierna nog te vermelden tegenbewijs dat Barbier aanbiedt aanleiding Barbier ook toe te laten tot het bewijs dat de akte is vervalst, ook al heeft zij daarvan niet uitdrukkelijk aangeboden dat bewijs te leveren. De hierna in 2.6 kort weergegeven bevindingen van Rembarz zijn op de daar genoemde gronden niet voldoende om voorshands reeds ervan uit te gaan dat de tekst is gemanipuleerd.

2.5 Een authentieke akte levert tegen een ieder dwingend bewijs op van hetgeen de notaris binnen de kring van haar bevoegdheid omtrent haar waarnemingen en verrichtingen heeft verklaard (artikel 157 lid 1 Rv), te weten dat de erflater voor de notaris is verschenen op 15 januari 2009 te Barneveld, dat de erflater heeft verklaard als in deze akte is opgenomen, dat de notaris de zakelijke inhoud van de akte aan de erflater heeft meegedeeld en daarop een toelichting heeft gegeven en dat de akte na beperkte voorlezing door de erflater en de notaris is ondertekend om dertien uur en 10 minuten. Deze bewijskracht kan alleen door tegenbewijs worden ontkracht. Barbier biedt aan dit tegenbewijs te leveren.

2.6 Barbier stelt dat zij al is geslaagd in dat tegenbewijs. Zij heeft een rapport overgelegd dat in haar opdracht is gemaakt door Jean-Pierre Rembarz, deskundige (onder meer op het gebied van geschriften en documenten) bij het Cour d'Appel te Chambéry in Frankrijk die technische analyses heeft gemaakt van een kopie van de akte en die kort weergegeven concludeert dat de bladen 1 en 4 van de akte verschillen van de bladen 2 en 3 en onafhankelijk zijn gerealiseerd en dat het testament niet tegelijkertijd in zijn geheel werd opgesteld. De bevindingen van deze deskundige komen erop neer dat de akte/het testament een grafische manipulatie heeft ondergaan. Het hof ziet evenwel geen aanleiding de bevindingen van deze deskundige over te nemen en overweegt daartoe dat niet alleen namens Vellinga c.s de deskundigheid van J-P Rembarz is betwist en daarmee niet is komen vast te staan, maar ook dat Rembarz een partijdeskundige is die de wederpartij op geen enkele wijze bij zijn onderzoek heeft betrokken. Het onderzoek is bovendien verricht ten aanzien van een kopie van de akte en niet op de akte zelf.

2.7 Verder voert Barbier aan dat het tegenbewijs is geleverd door een logische redenering dat het abnormaal is dat Vennema afschriften van het testament die Barbier aanduidt met T3 en T4 in het geding brengt, terwijl zij beschikt over een afschrift waarvan de tekst identiek is aan de tekst van de minuut van de akte. Ook als het gedrag van Vennema irrationeel zou zijn, is daarmee naar het oordeel van het hof nog niets gezegd over de bewijskracht van de akte, laat staan dat deze daardoor is ontkracht. Hetgeen Barbier tot nog toe heeft aangevoerd is dan ook onvoldoende om te oordelen dat zij (al) is geslaagd in het leveren van dat tegenbewijs. Het hof merkt op dat indien Barbier erin slaagt te bewijzen dat de akte een vervalsing is daarmee afhankelijk van de aard en omvang van de alsdan bewezen vervalsing het tegenbewijs geheel of deels kan zijn geleverd.

2.8 Gelet op het vorenstaande zal het hof Barbier toelaten tegenbewijs te leveren en te

ontzenuwen dat de akte van 15 januari 2009 die in geding is tussen partijen dwingend bewijs oplevert van hetgeen de notaris binnen de kring van haar bevoegdheid omtrent haar waarnemingen en verrichtingen heeft verklaard, te weten dat de erflater voor de notaris is verschenen op 15 januari 2009 te Barneveld, dat de erflater heeft verklaard als in deze akte is opgenomen, dat de notaris de zakelijke inhoud van de akte aan de erflater heeft meegedeeld en daarop een toelichting heeft gegeven en dat de akte na beperkte voorlezing door de erflater en de notaris is ondertekend om dertien uur en 10 minuten.

2.9 Het hof zal iedere verdere beslissing aanhouden.

3. De beslissing

Het hof, recht doende in hoger beroep:

in het principaal hoger beroep

laat Barbier toe tot het onder 2.4 vermelde bewijs alsmede het onder 2.8 vermelde tegenbewijs;

bepaalt dat, indien Barbier uitsluitend bewijs door bewijsstukken wenst te leveren, zij die stukken op de roldatum 7 maart 2017 in het geding dient te brengen,

bepaalt dat, indien Barbier dat bewijs (ook) door middel van getuigen wenst te leveren, het verhoor van deze getuigen zal geschieden ten overstaan van het hierbij tot raadsheer-commissaris benoemde lid van het hof mr. J.H. Lieber, die daartoe zitting zal houden in het paleis van justitie aan de Walburgstraat 2-4 te Arnhem en wel op een nader door deze vast te stellen dag en tijdstip;

bepaalt dat Barbier het aantal voor te brengen getuigen alsmede de verhinderdagen van beide partijen, van hun advocaten en van de getuigen zal/zullen opgeven op de roldatum 21 februari 2017, waarna dag en uur van het verhoor (ook indien voormelde opgave van een of meer van partijen ontbreekt) door de raadsheer-commissaris zullen worden vastgesteld;

bepaalt dat Barbier overeenkomstig artikel 170 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de namen en woonplaatsen van de getuigen ten minste een week voor het verhoor aan de wederpartij en de griffier van het hof dient op te geven;

in het principaal en het incidenteel hoger beroep

houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit arrest is gewezen door mrs. J.H. Lieber, M.L. van der Bel en M.H.H.A. Moes en is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 7 februari 2017.

Voor kopie oeffenen
De griffier van het Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden